

Rafael Subirachs

1.

Jesús i l'ànima Op. 6
(v. mixtes i orgue)

REVISTA PARROQUIAL DE MUSICA SAGRADA

ANY II

JULIOL DE 1928

N.º 15

CASA SUBIRANA

FUNDADA EN 1845

BARCELONA

LLIBRERIA RELIGIOSA I ANEXES

PORTAFERRISSA, 14

MAGATZEM - MOSTRUARI

DE SUMINISTRE GENERAL
A TEMPLES, COMUNITATS, COL·LEGIS, &

BALMES, 56 i 58

ORGUES ELEIZGARAY I C.^a

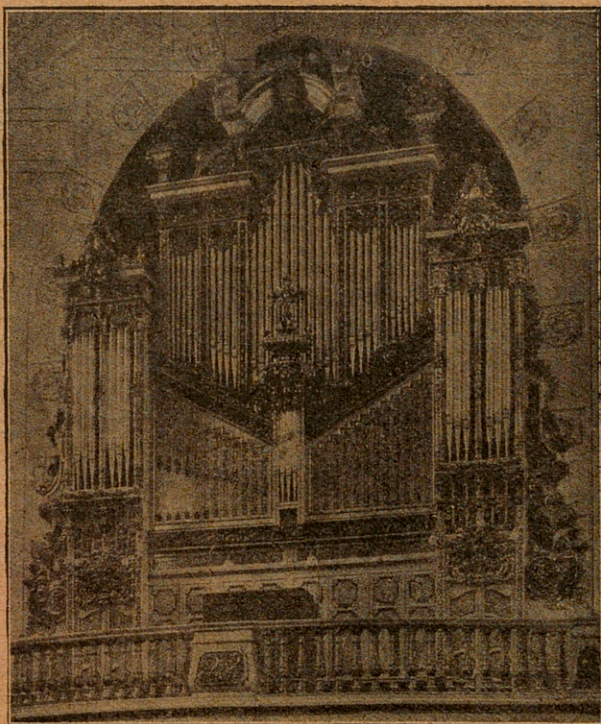
HARMONIUMS

COMERÇ UNIVERSAL DEL LLIBRE CATOLIC

Impressions - Enquadernacions - Subscripcions - Estamperia - Ar-
ticles Religiosos - Imatges - Altars - Orfebreria - Ornaments - Art
Decoratiu - Campanes - Construcció i Decoració de Temples,
Convents, etc. - Vidrieres - Vi de Missa - Cera Litúrgica - Ma-
terial Escolar - Teixits per a Hàbits - Instal·lacions Sanitàries
///// Utensilis d'us domèstic - Articles Alimenticis /////

Visiteu l'Exposició - Mostruari

Sols així podeu fer-vos càrrec d'aquesta especialíssima
organització posada al servei dels temples i Comunitats.

Monumental órgano de la Parroquial Basílica iglesia de Sta. María de Mataró, construido por esta Casa.

MANUFACTURA DE GRANDES
ORGANOS
MEDIOFONOS Y ARMONIUMS

Cayetano Estadella

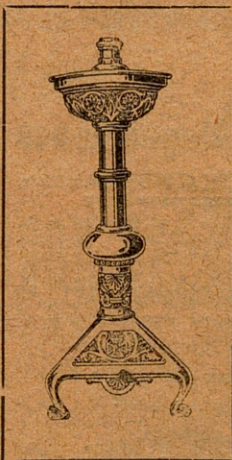
CASA FUNDADA EN 1895

PREMIADA EN CUANTAS EXPOSICIONES HA CONCURRIDO

Organos mecano-pneumático- tubulares
(con sistema propio de la casa) eléctricos,
tubulares, mixtos, pneumáticos y
mecánicos de todas clases.

Martínez de la Rosa, 58 BARCELONA-G.

Talleres de Fundición,

Elaboración y

Restauración de Metales

OCTAVIO DOMENECH

TALLERS, 45 : Teléf. 2705 A

:: BARCELONA ::

E
S
C
U
L
T
U
R
A

R
E
L
I
G
I
O
S
A

ROSENDO OLIVELLA

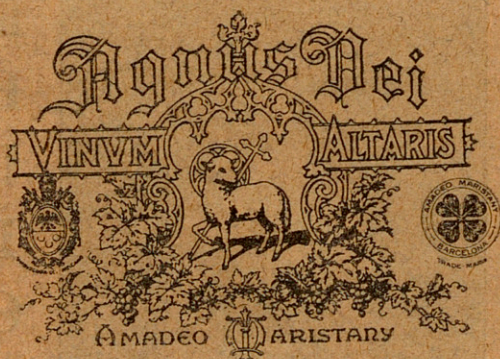
Bisbe, 3 :: BARCELONA

HARMONIUMS KASRIEL

gran assortit en tots els models

GUARRO - ANGELUS - HALL

RAMBLA DE CATALUNYA, 7 - BARCELONA

Vino para Consagrar
AMADEO MARISTANY

MALLORCA, 273 = BARCELONA

Proveedor de Su Santidad

A nuestras expediciones se acompaña certificado de garantía del Excmo. e Ilmo. Sr. Obispo de Barcelona.

Pavimentos Magnesianos

— EN UNA SOLA PIEZA —

Especialmente recomendables por su belleza y confort para grandes salones. También son recomendables, por ser altamente higiénicos, para hospitales, clínicas, colegios, conventos, iglesias, etc., etc.

FERNANDO BLASI

Paseo S. Juan, 154, ent. 2.ª - Teléf. S. P. 147

— BARCELONA —

Luis Rigalt

VIDRIERÍA DE ARTE
— E —
INSTALACIONES

Casanova, 32
Teléfono 5343 A.
BARCELONA

Exposición Internacional del Mueble,
Barcelona 1923. MEDALLA HONOR
Exposición Artes Decorativas Modernas,
París 1925. MEDALLA DE ORO
(Gran premio, medallas, oro, plata y
bronce en colaboración).

HARMONIUMS - ORGUES MUSTEL
PIANOS - PIANOLÉS - ARPES

INTRUMENTS D'ORQUESTRA I
BANDA · LLOGUERS · REPARACIONS

R. PARRAMON

CARME, 8 · · · · · BARCELONA

PAPERS I CARTOLINES

DEL PAIS I ESTRANGER

— DE —

JOAN CAPDEVILA RAURICH

Extens assortit en blancs i
colors per a imprimir, litogra-
fiar, escriure i per a edicions
de luxe i econòmiques, etc.

ENRIC GRANADOS, 23 **TEL. A-1338**

Apartat de Correus, 804

BARCELONA

A. BONASTRE VILASECA

FABRICANTE DE PAPEL

Balmes, 25 - Tel. 275-A
BARCELONA

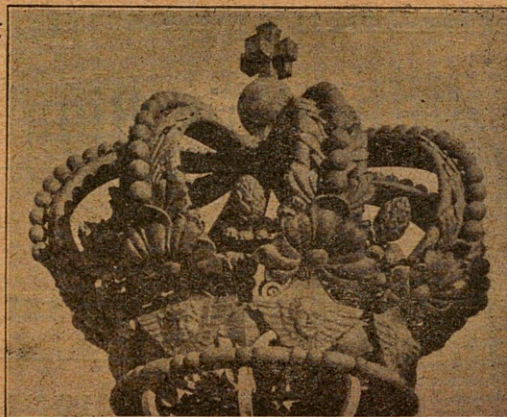
∴ Especialidad en los papeles solfa ∴
Existencias siempre en cualquier pautado

TALLERS DE SERRALLERIA
DE
JACINT CUYAS

Medalla d'Or 1922, exposició de ferros artístics. - Barcelona.

ESPECIALITAT EN TREBALLS ARTÍSTICS
PER A ESGLESIES

Provença, 155 - Telèfon, 1810 G. - BARCELONA
SUCURSAL: Caputxins, 1 - SARRIÀ

Llibreria Litúrgica
de
RAFAEL CASULLERAS

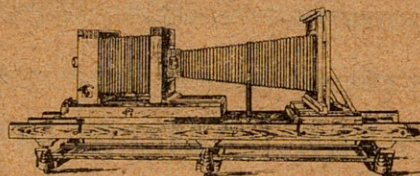
Clarís, 15 - BARCELONA

*Breviaris, Missals, Diurns, Rituals, Setmanes
Santes, Setmanes de Nadal, Graduals, Liber
Usualis, Martirologis, Obres de Teolo-
gia, Dret Canònic, Sagrada Es-
criptura, Filosofia, Predicació i
Obres religioses en general.*

*La Casa més ben assortida.
No compreu sens consultar-la.*

FOTOGRAVATS ESTEREOTIPS
TRICROMIA
TOMAS PI i TOMAS

FOTOLITS EN RATLLES i DIRECTES SOBRE ZENC
i PEDRES LITOGRAFQUES

Villarroel, 7 Telefon. 671A BARCELONA

GRAVATS - IMPRESSIÓ DE TOTA MENA
DE MÚSICA I TREBALLS DE COPISTERIA
baix la direcció de

JOSEP M. PARÉS

VIA LAIETANA, 23, cúpula
(hi há dos ascensors)

Revista Parroquial de Música Sagrada

DIRECCIÓ:

D. MAS I SERRACANT

Mestre de Capella de St. Pere
de les Puel·les

Llic. JOSEP NOGUER, Pvre.

Organista de Jesús de Gràcia

REDAC IÓ I ADMINISTRACIÓ:

LLIBRERIA LITÚRGICA

Clarís, 15 * Barcelona

Preu de subscripció: 15 ptes. l'any.

AMB CENSURA ECLESIASTICA

SUMARI

Lletra: *Un reglament de Música Sagrada*, per Mn. Josep Noguer. — *Comentaris al "Motu Proprio"*, pel P. Antoni Massana, S. J. — *Lliçons de cant gregorià*, per Mn. R. Penina. — *El restaurador de la Música Sagrada*, pel Dr. Joan Lladó. — *Vida musical-religiosa*, per F. C. Pvre. — *II Concurs musical i literari*. — *Bibliografia*.

Música: *Jesús i l'ànima*, per Rafel Subirachs. — *Roseret de Maig*, per Mn. Damià Torrents. — *Goigs a la Verge del Carme*, per Lluís Millet. — *Ubi caritas* harmonització pel P. Carmel Ballester, C. M.

L'ENSENYAMENT MUSICAL EN ELS SEMINARIS

Un Reglament de Música Sagrada

III

Un factor essencial que ha de contribuir de fa-só definitiva a la restauració musical religiosa, és la cooperació decidida dels Seminaris amb un mètode d'ensenyament racional i pràctic. Pius X ho diu explícitament en el "Motu Proprio" quan encomana als superiors i directors "que encoratgin i estimulin als joves en el conreu del cant gregorià, segons les disposicions del Concili Tridentí", i en el paràgraf IX insisteix amb aquestes espreses paraules: "per últim es recomana als superiors del Seminari que afavoreixin amb tot el zel aquestes prudents reformes des de tant temps desitjades i demanades unànimement per

tothom, per tal de que no caigui en menyspreu la mateixa autoritat de l'Església que les ha proposat diferents vegades i ara les inculca de nou".

Ens mena a tractar aquest tema importantíssim una disposició del reglament de música sagrada del bisbat de Vich, el qual venim comentant.

Diu el novíssim reglament: "no podrà ésser nomenat organista, mestre de capella o cantor d'una parròquia el qui no hagi aprovat els seus coneixements musicals en el tribunal constituït per l'Ordinari. Queden exceptuats els que hagin obtingut el títol de idoneïtat en el Seminari.

Afanyem-nos a dir que l'educació musical que es dóna en gairebé tots els Seminaris no és prou completa per a formar músics aptes. Ja ens donaríem per satisfets si els seminaristes en acabar la carrera, posseïssin els coneixements i pràctiques musicals indispensables al ministeri parroquial, perquè és el cert que la música i el cant, a desgrat dels reglaments i programes adoptats, continuen en el nivell de les assignatures ultra-secundàries, i el posseir-les amb perfecció, l'estudiar-les amb més o menys aprofitament no és cosa que es cotitzi encara a bon preu en les esferes directives. Heus ací l'arrel del mal.

Això no vol dir que d'un quart de segle a aquesta part no haguem progressat, de cap manera; aquesta progressió però, ha estat més aviat esforç individual del seminarista empès des de fora per l'embranchada renovelladora d'una corrent que mou totes les branques de la litúrgia, que no fruit d'un ensenyament adaptat a normes pedagògiques racionals i amb totes les garanties de fermesa i serietat.

Aquests programes sàviament confeccionats per persones tècniques ja fa temps que existeixen. Els nostres congressos de música s'han cuidat de donar als Seminaris la feina feta, i cal agraïr-ho; manca solament implantar-lo no amb l'esperit de fer lluir el quadre general d'estudis, sinó amb el convenciment de que es dóna entrada a una disciplina de positiva valor, complement digna de la formació escolar i, que en la pràctica parroquial ha de prestar serveis estimables.

El darrer congrés de música sagrada celebrat suara a Roma, demana que en tots els Seminaris es dediqui mitja hora diària al cant gregorià. Mitja hora ben aprofitada no tindria preu, i ben aviat en tartaríem els fruits saborosos.

Al nostre entendre, en els Seminaris deuria haver-hi dues menes d'ensenyament: un que fos general i obligatori amb responsabilitat d'exàmens per a tots els alumnes, i un altre especial superior i lliure per als que vulguin dedicar-se a la música.

Aquest pla d'estudis no suposa grans despeses i podrien establir-lo les diòcesis més petites. El

mestre de capella, l'organista i el soxantre de la catedral amb els mateixos drets i honoraris que els demés professors del Seminari (amb la qual cosa es contribuiria alhora a fer-los-hi una dotació digna), podrien posar en pràctica aquest ensenyament distribuïnt-se les assignatures segons els coneixements especials annexes al seu càrrec.

L'ensenyament general hauria de durar tota la carrera tenint bon compte de distribuir assenyadament els cursos i les matèries. En els últims anys de la carrera i potser en el mateix curs de rúbriques, no hi deurien manca unes lliçons de pràctica parroquial.

Els que pretenguessin obtenir el títol de idoneïtat haurien de seguir els cursos d'ensenyament superior donats en les que, seguint els desigs de l'últim congrés de Roma, podríem anomenar *Escoles diocesanes de Música Sagrada*, establertes en el mateix Seminari.

D'aquestes Escoles diocesanes en sortirien els alumnes idonis i aptes per a desempenyar els càrrecs esmentats, i el seu treball trobaria d'altra banda el terreny ben abonat, perquè els sacerdots parroquials amb l'acurada instrucció rebuda en els Seminaris posseïrien aquella bona comprensió de la qual estem ara tan mancats, i que és la causa de que, malgrat la bona intenció del organista o vicari-músic, subsisteixin molts abusos i de que les més esperançadores iniciatives es desfacin davant la rutina d'un ridícol i migrat chor parroquial, compost d'uns quants tercs que es creuen insubstituïbles i capacitats per a imposar la seva voluntat o tothom.

Els directors dels centres de formació sacerdotal i dels Seminaris no haurien d'oblidar aquelles paraules del nostre gran bisbe Torras i Bages: "els rectors, deia ell, em demanen sempre vicaris músics; no n'he trovat cap que demanés un vicari teòleg o filosof"; és que la experiència ha ensenyat als rectors que pràcticament és més fàcil atreure el poble amb l'entusiasme líric del cant, que no amb àrides disquisicions filosòfiques i amb intrincades argumentacions escolàstiques.

Josep NOGUER, *Pvre.*

Organista de Jesús de Gràcia

Comentaris al Motu - Proprio

Les altres qualitats que exigeix el Sant Pare per a la música litúrgica son: 1.ª que sigui vertadera art; 2.ª que sigui música universal. Heus aquí dues idees que valen la pena d'ésser meditates. En primer lloc s'ha de fer art vertader: ara bé, per a fer art vertader es necessita disposició natural i entrenament; això vol dir que les persones que ocupen un lloc important en la música de l'Església han d'ésser vertaderes notabilitats artístiques i que no poden pas ésser d'aquells que toquen l'harmonium perquè del piano no en poden sortir, i que componen motets, perquè el públic de l'Església no protesta d'un autor dolent, com ho fa el públic de qualsevol teatre. I Déu no vulgui que s'atreveixi a musicar un text sagrat el qui no sap ni tan sols realitzar un baix xifrat. La música d'un motet ha d'ésser, doncs, fruit de l'emoció sincera derivada del text i no pas conseqüència d'un contracte a data fixa amb l'editor o amb el qui paga la solemnitat religiosa. Això, potser, no més ho podia fer Bach, qui contava sempre amb la seva inestroncable vena musical.

Jo crec que si tots els mestres de capella fessin examen de consciència sobre aquest punt, anirien tot seguit a l'arxiu de música i començarien a estripar papers i més papers, sacrificant tal volta propis manuscrits eixits en un moment d'apurament i compromís.

Quedem, doncs, que perquè una obra sigui música litúrgica, ha d'ésser, abans que tot, vertadera música. Es precis també recordar que per escriure música, no n'hi ha prou amb estudiar harmonia i contrapunt, sinó que s'han d'analitzar els diferents gèneres de composició i assimilar-se'ls.

Per això un compositor ben format lo mateix sap imitar un motet de Palestrina que una impressió de Debussy. Només vull remarcar una

diferència que em sembla que hi ha entre el que escriu per a l'Església i el compositor profà. Aquest últim, potser si que en té prou amb veure l'aigua de més avall, perquè en la música profana ha existit sempre una tradició ferma i s'ha anat rebent la corrent antiga en motllos nous; així és que el que es forma bé en un dels grans estils moderns pot arribar a escriure força interessantment, encara que desconegui més o menys lo antic. Però, com que en el cas de la música sagrada la tradició ha quedat interrompuda després dels grans polifonistes, pobre d'aquell que s'acontenta amb estudiar les obres d'un determinat mestre, sense retrocedir fins a les fonts del motet: ben segur que no més agafarà lo dolent dels moderns autors i els subtils lligams que els uneixen amb els antics romandran per a ell completament invisibles.

Però si volem fer vertader art manca encara una altra cosa. Es l'erudició, la qual avui dia, constitueix una segona part essencial com la primera en la formació d'un músic.

Així com la ciència no s'oposa al dogma, així la música profana no s'oposa a la sagrada. El fi d'abdues és molt distint, però el mitjà potser no ho és tant com sembla.

Com que aquesta és una qüestió delicada, valdrà la pena d'entretenir-s'hi un xic. Deixant doncs per a un altre dia el profunditzar-la, avui només apuntaré una idea que a mi em sembla cabdal, i és que tot el material, sigui diatònic o cromàtic sigui unitonal o essencialment modulant, és perfectament convertible a Déu mitjançant la forma misteriosament eficaç de la música, que és el ritme. Aquest és el secret, per a mi, de tota distinció musical. El ritme és capaç de convertir el més apassionat cromatisme en un acte de contrició, i la més serena diatonitat en una voluptuosa dansa.

A. MASSANA, J. S.

Organista dels PP. Jesuïtes.

Lliçons de cant gregorià

Segona lliçó

EL TEXT

II

La Paraula

Accent i accentuació. — Pronuncieu les dues síl·labes que posem a continuació respectant l'absoluta varietat de valors que hem conegut per a totes en l'article anterior: PA-TER. No aconseguireu més que això: pronunciar dues síl·labes, produir dos sons, més o menys complexos, que no guarden cap relació l'un amb l'altre. Cada un conserva tranquil·lament la seva individualitat.

Proveu ara de pronunciar les mateixes síl·labes pujant el to de la primera i reforçant-la lleugerament i allargant una mica la segona; digueu-ho tot amb una sola alenada: PATER. Sabeu el resultat que heu obtingut. Heu aconseguit soldar les dues unitats sil·làbiques i fondre-les en una unitat superior; heu donat a aquells dos elements sonors varietat i amb la varietat la vida; heu creat la "paraula".

Repetiu la primera experiència amb aquestes tres síl·labes: GLO-RI-A. Us resulten tres unitats independents, tres sons iguals i deslligats. Alceu el to i reforceu discretament la primera, conserveu a la segona les seves qualitats naturals i allargueu una mica la tercera. Tot seguit sentireu nèixer una altra paraula: GLORIA.

Un senzill detall de pronunciació ha donat ànima als grups de síl·labes mortes i ha produït la paraula viva. Aquest detall és l'*accent*, que per a distingir-se dels altres s'anomena *accent tònic*. El conjunt dels seus efectes i influències que, com heu vist, s'extenen a tota la paraula, rep el nom d'*accentuació*.

Regla 9.—*La primera condició de la recta pronunciació de les paraules és una atinada i acurada accentuació.*

En dir *atinada* no solament volem indicar que s'ha de posar l'accent a la síl·laba assenyalada pel signe ortogràfic o per les regles gramaticals, sinó que també volem remarcar que s'ha de donar a l'accent el seu caràcter propi. Els caràcters de l'accent tònic llatí són aquests: elevació del to, reforç discret i lleugeresa. L'accent llatí per sí sol mai no és llarg. Pràcticament avui l'accent,

quedà reduït a un reforç discret de la síl·laba accentuada.

L'accentuació serà *acurada* si es faciliten i afavoreixen els efectes de l'accent, que són: modificar les valors de les síl·labes i, a conseqüència d'això, unir-les íntimament.

Així com les síl·labes han sofert alteracions en formar-se la paraula, igualment la paraula resulta modificada quan s'ajunta a altres paraules per a formar una frase o incís.

Anàlisi rítmic d'una paraula accentuada.—La veu per a pronunciar una sèrie de síl·labes passa de l'una a l'altra, ço és, es mou. El moviment de la veu l'anomenem *moviment sonor* i per bé que no és visible o sensible a la vista, és tan *real* com el moviment d'una pilota que rebota, d'un ocell que bat les ales o d'una espiga gronxada pel vent.

Si limitem el moviment de la veu al necessari per a pronunciar una sola paraula bisil·làbica com PATER, podem descompondre'l en dues fases o temps: Primer, la veu pren arrencada i es llença sobre la primera síl·laba PA; Segon, la veu, sense nova embranzida, es deixa caure, sobre la segona síl·laba TER. En el primer temps la veu arrenca, s'esforça, es llença, es mou i tendeix a moure's. En el segon la veu cau, es conté, es posa, para i reposa.

Cada un d'aquests dos temps té, doncs, una característica ben diferenciada: en el primer hi veiem elevació, esforç, embranzida, lleugeresa; és un començament: en el segon hi veiem contenció, inèrcia, gravetat, duració o tendència a durar, repòs; és un terme, una fi.

La primera fase del moviment porta el nom de ARSIS, la segona el de THESIS. La conjunció de *Arsis* i *Thesis* fa un moviment ordenat, un moviment rítmic, una unitat rítmica.

Observeu que al moviment precedeix naturalment un estat de repòs i que per tant no és natural que un moviment comenci en l'aire, com si diguéssim en plena volada, en lloc de començar arran de terra. Vegeu, per exemple, com abans de començar de moure el peu per a caminar, estan tots dos peus en repòs a terra. Així també si analitzem el moviment de la veu en pronunciar la

Jesús i l'ànima

Any II. N^{ro} XV.
Juliol - 1928.

Lletra de Mn. J. VERDAGUER.

MÚSICA DEL MESTRE RAFAEL SUBIRACHS

(Cofremança per el Orfeó Català
el dia 1 de Novembre de 1928)

Moderat (*i ben afectuós*)

SOPRANS

TENOR I.

TENOR II.

BAIX

ORGUE

Què us da - rà la terra Es - pòs que amb sangla re - gneu ai - xí?

Ra -

Ra -

Ra -

p

Re -

p dolç

pp

- mells d'es pi - nes per Mi ramells de ro - ses per vós

p

pp

- mells d'es pi - nes per Mi ramells de ro - ses per vós

p

pp

- mells d'es pi - nes per Mi ramells de ro - ses per vós

gada amb cinc fort stan bo nes comun lli ri flo ri ra

Mes l'a -

Mes l'a -

Mes l'a -

The first system of the musical score consists of four staves. The top staff is a vocal line in 3/4 time, with lyrics 'gada amb cinc fort stan bo nes comun lli ri flo ri ra'. It features a key signature of two flats and a time signature change from 3/4 to 2/4. Below it are three empty staves, each with a vocal line and the lyrics 'Mes l'a -'. The bottom staff is a piano accompaniment in 3/4 time, with a key signature of two flats. The system concludes with a double bar line and a repeat sign.

p Per qui

- mor hi cu lli - ra molt di fe - ren tes co - ro nes

- mor hi cu lli - ra molt di fe - ren tes co - ro nes

- mor hi cu lli - ra molt di fe - ren tes co - ro nes

The second system of the musical score consists of four staves. The top staff is a vocal line in 3/4 time, with lyrics '- mor hi cu lli - ra molt di fe - ren tes co - ro nes'. It features a key signature of two flats and a time signature change from 3/4 to 2/4. Below it are three empty staves, each with a vocal line and the lyrics '- mor hi cu lli - ra molt di fe - ren tes co - ro nes'. The bottom staff is a piano accompaniment in 3/4 time, with a key signature of two flats. The system concludes with a double bar line and a repeat sign.

són Je - sús her - mós, co-ro - nes d'a - mortan fi?

Les d'es - pines són per

Les d'es - pines són per

Les d'es - pines són per

rall. i dism.
les de ro - ses són per vós

p Mi les de ro - ses són per vós *pp* les de ro - ses són per vós

p Mi les de ro - ses són per vós *p* les de ro - ses són per vós

p Mi les de ro - ses són per vós *p* les de ro - ses són per vós

pp *rall. i dism.*

ROSERET DE MAIG

LLETRA DEL
P. HILARI d'ARENYS.

MUSICA DE
MN. D. TORRENTS COLL *Prb.*
Organista de Ripoll.

Mogudet i expressiu

VEU

Jo tinc un ro - ser que s'em - ba - da -

ORGUE

rall.

li - a en el meu Ver - ger quan el sol nei - xi - a: ai

ret.

sol de l'a mor de l'Eu - ca - ris - ti - a.

ret.

a temps

mf

Ro - se - ret tan bell se m'en - ge - lo - si - a al cantà un o -

poc ret.

ret.

cell pel sol que crei - xi - a ai sol de l'a - mor de l'à - ni - ma

ret. *a temps.*

mi - a. El ro-ser de dol tot s'en-mus-te -

i - a i a - mo - rós el sol tot el cor li om - pli - a ro -

creix. i allarg. *ret.*

ser del meu cor — flo - ri - a flo - ri - a —

Goigs de la Mare de Déu del Carme.

MÚSICA DEL MTRE. LLUIS MILLET.

Director de l'Orfeó Català.

Moderat (*i ben lligat*)

CANT

ORGUE

Els fa - vors Rei - na sa - gra - da Que hem re - but de vostres
mans Can - tem els car - me - li - tans Que sou la nos - tra ad - vo -

ESTROFA

ca - da. El pri - mer per con - so - lar - nos — al
mont del Car - me en fi — gu - ra d'un nu - vol fou per nos -

trar_nos a E - li — es oh gran ven - tu - ra, An -

tes que Vós fos: seu na - da — nou cents anys i més a - vans. — Los

A la ⊕

UBI CÂRITAS.

Harmonització del
P. C. BALLESTER, (C. M.)

Ant. U - bi cá - ri - tas, et á - mor, — Dé - us í - bi est.

U bi cá - ri - tas, et á - mor, — Dé - us í - bi est.

V. Con - gre - gá - vit nos in ú - num Chris - ti á - mor
 V. Si - mul ér - go cum in ú - num con - gre - gá - mur
 V. Si - mul quó - que cum be - á - tis vi - de - á - mus

V. Exul - té - mus et in - ip - so ju - cun dé - mur
 V. Ne nos mén - te di - vi - dá - mur, ca - ve - á - mus
 V. Glo - ri - án - ter vul - tum - tu - um, Chris - te Dé - us

V. Ti - me - á - mus, et a - mé - mus, Dé - um vi - vum. Et ex
 V. Ces - sent júr - gi - a ma - li - gna, cés - sent lí - tes. Et in
 V. Gau - di - um quod est im - mén - sum, at que pró - bum. Sæcu -

cór - de di - li - gá - mus nos sin - cé - ro. Ant. ◊ Ubi
 me - di - o nos - tri sit Chris - tus Dé - us. Ant. ◊ Ubi
 - la per in - fi - ni - ta sæ - cu - ló - rum. Ant. ◊ Ubi

paraula REDEMPTOR, hi trobarem tres temps: un primer temps d'atac a la síl·laba RE, un segon temps d'ascensió cap a la síl·laba accentuada DEMP, i un tercer temps de caiguda i repòs sobre la síl·laba TOR. En canvi el moviment de la paraula PATER, l'hem vist començar en plena ascensió, en plena embranzida i per tant hem de considerar-hi implícit, callat, un primer temps preparatori de l'arrencada del moviment. Si fem ús de la notació musical per a marcar els silencis, i emprem una ratlleta, vertical per a marcar els temps de repòs, podrem notar el moviment complet de les dues paraules analitzades així:

Re - demp - tor	
?	Pa - ter

Més endavant probarem, naturalment, de donar una definició i una teoria general del ritme. Però des d'ara podem afirmar que el qui hagi comprès aquest mecanisme de la paraula, aquesta vertebració, millor dit, aquesta organització viva que comunica l'accent a les síl·labes, ja pot dir que ha començat a percebre, a sentir el ritme.

Defectes que cal evitar.—L'anàlisi que acabem de fer farà comprendre la raó de la regla 2.ª (1). Si dieu glò-ria (dos temps) en lloc de dir glò-ri-a (tres temps) transtorneu el ritme natural de la paraula. També violenten el ritme de la paraula els qui allarguen l'accent fins a dos temps, així: glo-o-ri-a (quatre temps) en lloc de glò-ri-a (tres temps). El marcar l'accent d'una manera indiscreta i per tant incorrecta, porta un altre defecte que també cal evitar; és que es separen els elements components d'una paraula i s'uneixen excessivament elements de paraules diferents. No digueu: *aso-lisor-tuus-quead-*, sinó *a-sólis-órtu-usque-ad*. Aquest defecte arriba al màxim quan s'introdueix un repòs dintre una paraula; és la ruïna de la paraula. Per tal de prevenir aquest defecte els antics formulaven aquesta regla importantíssima, anomenada Regla d'or.

Regla 10.—Començada una paraula no es pot fer pausa fins que s'hagin pronunciat totes les seves síl·labes. O dit d'una altra manera: cada paraula s'ha de pronunciar amb una sola alenada.

R. PENINA, Pvre.

Mestre de Capella de St. Felip Neri de Gràcia.

(1) Vegen el número anterior de la R. P. de M. S.

EL RESTAURADOR DE LA MUSICA SAGRADA

Pius X, Vicari de Tombolo

(Continuació)

L'acció del jove Vicari de Tombolo, Rnd. Sarto, no és reduïda pas solament a la predicació, a l'estudi i al compliment puntual i exacte dels exercicis del culte, no; sortit del poble, criat amb el poble, vivia a Tombolo de la vida del poble, estava entremig d'ell, parlava i conversava amb ell, sentia les paraules, notava les aspiracions i necessitats dels seus feligresos, i els aconsellava, corregia i dirigia.

Veient que era molt útil per als bons tombolans que freqüentaven el mercat, el saber llegir, escriure i fer comptes, establí una *escola nocturna* gratuïta, fent-se ell mateix el mobiliari i els cartells de l'abecedari. Els ensenyava amb amor, dient-los que es donava ja per ben pagat si li prometien no blasfemar més. Moltes vegades se'l veia pel carrer en mig dels grups de nois, prenent part en els seus jocs, entretenant-

los amb episodis edificants i narracions agradables, per a conservar-los lluny de males companyies.

Apassionat com era per la Música sagrada, instruï tan bé com li fou possible, avaris joves i homes de la parròquia en el cant pla i figurat, i avui mateix a Tombolo es continuen cantant les Vespres i la Missa segons les ensenyances del Rnd. Sarto.

A més d'això, encaminà alguns jovenets aspirants al sacerdoci, en l'estudi de les lletres i de les ciències; jovenets que foren després admesos en el Seminari diocesà, i foren més tard, i ho són encara els vivents, savis i sants sacerdots. I ben convençut de la responsabilitat que tenia, essent preceptor de joves que un dia havien d'ésser sal de la terra i mestres dels fidels, no solament els instruïa, sinó que els educava en la

bondat i en la caritat, els amonestava dolçament, els corregia i procurava infondre en els seus esperits, des d'aleshores, l'amor al sacrifici, l'obediència als superiors i sobretot una pietat sòlida, ajudant, fins pecuniàriament, en lo poc que podia, als qui en tenien més necessitat.

Tots els rèdits del futur Pius X, vicari de Tombolo, consistien en una modestíssima col·lecta de blat i moresc que devia fer tots els anys al temps de la collita. Però moltes vegades, per raó de la sequedat i de la pedra, havia de renunciar a això, i aleshores havia de passar amb l'almoïna de la missa, que variava d'una lira (pesseta) i trenta cèntims a set rals. De l'adventici quasi no podia refiar-se'n, perquè es reduïa a poca cosa. Mes, el Rnd. Sarto no es fixava pas en les entrades materials, sinó solament en el compliment i en el fruit espiritual del seu noble ministeri. Per això lo que guanyava dels sermons ho enviava a la família, i encara ho havia d'enviar immediatament, perquè sinó el seu bon cor ho distribuïa tot als pobres. Alguna vegada el seu Rector el reprenia per aquesta excessiva generositat, fent-li veure que, abans de fer caritat als altres, havia de socórrer a sa mare; però ell responia que també per sa mare vetllava la Providència.

Tot ho donava el bon Vicari de Tombolo. I per a poder donar més, no gastava sinó lo estrictament necessari per a vestir o menjar. Bé prou que ho sabien els pobres, els quals a voltes l'esperaven en sortir de l'Església, quan creien que en sortiria amb diners, i amb facilitat li feien donar fins els darrers cinc cèntims. I com que no te-

nia béns de família ni els estipendis seus eren molt crescuts, a voltes les almoïnes que feia superaven ses entrades, i aleshores, o feia algun deute o empenyorava els pocs objectes de valor que posseïa. El seu rellotge i un cubert de plata, que li havien regalat, entraven, amb freqüència, com a penyora, en el *Montepio* de Cittadella. Ara era un infeliç a qui faltava el pa de cada dia; més tard un pobre marxant, que ni tenia un xavo per a anar a mercat a guanyar-se el pa; una vegada era un jornalier, que no podia disposar dels diners necessaris per a anarse'n a fora a cercar treball; altres vegades era una pobra vídua, a qui els fills demanaven pa i no podia donar-los-en; i Mossèn Josep davant d'aquestes necessitats, no tenia cor per a negar el seu socors i feia tots els sacrificis per a aliviar-les.

Aquesta generositat del Rnd. Sarto acompanyada d'una vida exemplaríssima, li donava un gran ascendent sobre els tombolans, que l'estimaven i el reverenciaven fins al punt de rebre amb gust qualsevol reprensió que ell els fes. En general reprenia amb dolçura, com a educat en l'escola de Sant Francesc de Sales; però per un zel ardent, semblant al de Jesús en presència dels mercaders del temple, més d'una vegada en sentir una blasfèmia havia donat una bufetada a qui la pronunciava, i els que rebien aquesta persuasiva correcció, en lloc d'enfadar-se, li demanaven perdó i li prometien l'esmena. Encara avui hi ha tombolans, que es glorien d'haver rebut d'ell semblants lliçons, o com ells diuen, *d'haver estat confirmats per Don Beppi*, que així anomenaven al seu Vicari.

Joan LLADO, Pvre.
Magistral de Vich.

VIDA MUSICAL RELIGIOSA

En el XXVe aniversari del "Motu Proprio" *Una dificultat resolta*

La reforma de la Música Sagrada deguda al Papa Pius X pel "Motu proprio" del 22 de novembre de 1903, importà un canvi radical en el cant eclesiàstic, i és de doldre que en complir-se els vint-i-cinc anys de la seva promulgació no estigui del tot implantada arreu particularment en les petites parròquies. Diverses són les causes que dificulten aquesta reforma, entre les quals cal anomenar el culpable desconeixement de la música nova en alguns directors del cant, la manca de

mitjans econòmics per a obtenir un bon repertori o renovar l'antic (dificultat fortament sentida en les esglésies rurals), i la feble voluntat per a subjectar-se a les normes que dicta la Santa Església, les quals en molts cassos no són pas inovacions sinó noves i més concretes amonestacions paternals a complir lo ja abans prescrit. (Conc. Trid. sec. XXII).

Es no obstant consolador que hagin sorgit a l'ensem molts entusiastes i savis músics, que col·laborant o si

ha sigut precis fundant noves publicacions musicals, han donat una forta empena a l'observança de les sagrades normes. Aquesta ha sigut la meritòria tasca acomplerta en nostra terra per la simpàtica Revista present, mitjançant ses encertades instruccions als clergues, ses produccions musicals pràctiques i escaients per a les parròquies, i ses sàvies orientacions que porten la garantia de les més prestigioses firmes de la nostra música sagrada.

Un complement oportú d'aquesta esmentada actuació ve a ésser el realitzat per una obra eminentment cultural, única en sa classe que existeix en la Península, nascuda baix la protecció de l'Emm. Sr. Cardenal de Tarragona, la qual es proposa afavorir i fomentar la part científica del sacerdot baix tots els aspectes, entre els quals hi ha la Música Sagrada.

Aquesta obra porta el nom de Biblioteca circulant "Antoni Agustí" en memòria del més gran savi i erudit que ha tingut en sa Seu, i acolleix sota son mantell a tots els sacerdots de qualsevol diòcesi que siguin, en profit dels quals ha establert una secció musical, amb nombrós repertori de peçes que envia en préstec per correu a tots els seus socis. Amb el qual resta quasi bé resolta la dificultat econòmica que hem esmentat.

Pel més exacte compliment de les normes del "Motu proprio" la Biblioteca ha nomenat Director de la susdita secció musical al Mestre de Capella de la Catedral Mn. Francesc Tàpies, Llicenciat en Música Sagrada, Professor del Seminari, qui pels càrrecs que ocupa i per haver sigut alumne de l'Acadèmia Pontifícia de Roma, ofereix la màxima garantia d'observança de les regles de la música sagrada i de profunda competència. Com abastament ho ha palesat en el programa musical de les festes de Setmana Santa, rublert d'obres clàssiques del segle XVI en el que s'executà el seu grandios "Miserere" a 6 i 7 veus, que cantat per la Capella de la Catedral, Schola Cantorum del Seminari i l'Orfeo Tarragoní fou l'admiració i entusiasme dels nombrosos fidels tarragonins.

Amb motiu doncs, del XXVè aniversari de la nostra estimada reforma musical, redoblem nostres esforços, posem tots nostra pedreta en el bastiment d'aquesta Música Sagrada, santa, artística, i plena de gravetat, contribuint tothom segons la mida de ses forces a l'expansió de totes les obres que es proposen aquesta finalitat, essent aquesta la més noble i eficaç remembrança de la tan memorable data.

Fr. C., *Pvre.*

Tarragona, Juny 1928.

II Concurs musical i literari

de la REVISTA PARROQUIAL DE MUSICA SAGRADA

(Premis de la "Fàbrica d'Orgues de Ntra Dona de Montserrat")

Enguany per Sta. Cecília, la gloriosa patrona dels músics, es compleixen vint-i-cinc anys de la publicació del "Motu Proprio" del Sant Pare Pius X, l'immortal restaurador de la música sagrada.

La "Fàbrica d'Orgues de Ntra. Dona de Montserrat, S. A.", ha volgut cooperar a la celebració d'aquestes noces d'argent, subvencionant el nostre segon concurs, per tal d'estimular alhora la producció musical religiosa nostrada, ara en plena vigoria mercès al impuls desvetllador de la nostra Revista que porta a totes les contrades de nostra terra les belles composicions dels nostres músics.

D'acord amb la mencionada empresa hem confeccionat el següent cartell amb el qual als nostres músics i escriptors a pendre-hi part.

PREMIS

I.—Un premi de 300 pessetes a la col·lecció de quatre motets que contingui:

Un cant a la Verge, a dues veus.

Id. al Sgt. Cor de Jesús, a dues veus.

Una Nadala, a una veu.

Una Nadala, a dues veus.

Un accésit de 75 pessetes al primer premi.

II.—Un premi de 150 pessetes a la col·lecció de Cinc Avemaries, a una i dues veus.

Un Trisagi a la Verge, a dues veus alternant amb el poble, a una veu.

Un Trisagi a la Sagrada Família (lletra oficial dels PP. de la Sgda. Família), a dues veus, alternant amb el poble a una veu.

Un accésit de 50 pessetes al segon premi.

III.—*Un premi de 125 pessetes* a la col·lecció de música fàcil per a orgue o harmònim que contingui:

Una entrada.

Un ofertori.

Una elevació.

Una sortida.

Aquestes composicions deuran tenir l'extensió que assenyala la litúrgia.

Un accésit de 50 pessetes al tercer premi.

IV.—*Un premi de 75 pessetes* al millor treball en prosa que no excedeixi de 12 quartelles a màquina a un tema lliure sobre música sagrada.

BASES:

1. Els treballs han d'ésser inèdits i escrits en català.

2. Els compositors queden lliures per a escol·lir les lletres, procurant que siguin correctes i d'exquisit sabor religiós; no hi fa res que ja hagin estat musicades.

3. Les obres premiades seran propietat dels seus autors però no podran publicar-les ni ven-

dre la propietat fins que les hagi publicat la Revista.

4. Les demés obres no premiades podran retirar-les els seus autors durant un mes després de donat el fall; en cas contrari la Revista es reserva el dret de publicar-les si ho creu convenient.

5. El termini per a l'admissió d'obres serà el dia quinze d'octubre d'enguany.

6. El treball literari premiat es publicarà en el número del pròxim novembre.

7. Les obres deuran portar un títol i un lema, anar sense signatura i acompanyades d'una tarja closa amb el nom i adreça de l'autor; el sobre portarà escrits els mateixos títol i lema.

8. Les obres han de dirigir-se a la Redacció de la Revista. Llibreria Casulleras, Clarís, n.º 15. Barcelona.

Formen el Jurat: Domènec Mas i Serracant, president; Mn. Lluís Romeu, organista de la catedral de Vich i Mn. Francesc Tàpies, mestre de capella de la catedral de Tarragona, vocals; Mn. Josep Noguer, secretari.

Barcelona, 1 de juliol de 1928.

BIBLIOGRAFIA

Missa "De Angelis" per a chor a dues veus: alt (nois) i baríton; alternada amb el cant gregorià.

Aquesta Missa malgrat a no ésser més que a dues veus és força interessant: els números de música figurada són trets també del cant gregorià, que és a nostre criteri com deu escriure's aquest gènere de composicions a fi de conservar una perfecta unitat entre la melodia gregoriana pura i el cant figurat.

El treball és sempre imitatiu; la tessitura de les veus brillant sense ésser xillona i la part d'orgue sempre amb interès melòdic apart del de les veus. Cal ésser bon organista per a fer-ne sortir el relleu que hi ha posat la mà trassada de l'autor César Franco, Pvre.

Presb. Joannes Pagella (op. 160).

"Tantum-ergo pro solemnitatibus", per a tres veus d'home (dos tenors i baix) orgue o harmònim obligat.

Composició d'excel·lent caràcter; les veus ben tractades s'hi mouen totes amb interès melòdic; té amplitut i solemnitat sense ésser llarga ni repetir text, tal com requereix l'acte eminentment litúrgic de la Reserva del Santíssim al qual va destinada aquesta obreta de bell efecte, sense complicacions ni dificultats.

Ens queda encara una altra obra per a ressenyar; uns chorals per a veus soles sense paraules. És un tema un xic important i en parlarem amb l'espai que es mereix en el pròxim número A. D.

Del R. P. Gregori Vera Idoate, hem rebut nou càntics a diferents veus i orgue (Flors Carmelitanes). L'últim és un himne a la "Taumatúrga Carmelitana Santa Teresina del Nen Jesús". Els vuit primers consten

d'uns Goigs, dues Pregàries, Consagració, dos Himnes i dues Invocacions. Són aprovats per la censura de Bilbao i bisbat de Calahorra i la Calzada i encara hi ha un segell que diu "Nihil Obstat" El censor, Faustí Dégano-Degà.

Han sigut editats per la casa Boileau y Bernasconi. Duen text castellà, vasc i català. El text català és molt deficient.

L'intelligent i actiu organista de la Basílica de Vilafraça del Penadès, Josep Maideu Auguet, Pvre., ens ha adreçat un exemplar (amb sentida dedicatòria que agraïm), d'una Salve Regina a dues veus i orgue que acaba de publicar.

Es senzilla, bonica, d'escaient marcadament religiós puig té per fonament melòdic el tema de la mateixa Salve (*modus sollemnis*), que hi campeja del principi al fi, amb imitacions a l'unissò.

De bona utilitat per a les escolanies ja que la tessitura de la veu primera no passa del *mi* i encara excepcionalment. L'acompanyament amb harmonització força cuidada i apropiada al sentiment gregorià de la melodia, i a l'ensens fàcil d'execussió. Va dedicada a la Mare de Déu de Montserrat.

D. Mas i Serracant.

NOTICIA

El Conservatori del Liceu ha nomenat membre del Tribunal de les oposicions a premis, al nostre excel·lent amic, l'il·lustre mestre de la Seu Tarragonina, Mn. Francesc Tàpies.

La enhorabona.

PENSION LA VERDAD

Calle de San Severo, 3 - (frente la Catedral) Barcelona

Excelentes comidas a 3 Ptas.; carnets de abono de 50 comidas 50 Ptas. y de 60 comidas 95 Ptas.

:: :: Telefono A. 2995 :: :: ::

Abonos a todo estar 130, 150 y 180 Pesetas. Pensión por día 7 Pesetas. - Casa frecuentada por Rdos. Sacerdotes y personas católicas.

Esta pensión compite con las demás por sus reducidos precios y soberbios servicios.

IBERIA MUSICAL

Canuda, 45 Telèfon 5160 A

MAGATZEM DE MUSICA I PIANOS

Obres d'estudi i concert - Música Religiosa

Gran assortit de música religiosa per a totes les festivitats

BOTTAZZO: Tota pulchra a 2 veus ig. llatí 2 Pts.

BRANGET; 5 Ave-maries i 2 Gloria Patri 2'50 »

BRUGAROLAS; Cant al mes de Maig . 3' »

CATALA; Dos cants a la Verge . . . 2' »

CASA MAÑACH

FUNDADA EN 1855

TALLERS I DESPATX:

Riera de Sant Miquel, 39 - Telèfon 1244 0

DIPOSIT:

Ferran VII, 57 - Tel. 667 A

Caixes d'acer incombustibles i inviolables. - Cargols polits, femelles i virolles tornejades. Virolles i pessas tallades a matriu. - Pintes per a roscar metalls

Panys de seguretat de tota mena.

Advertint que sols són panys Mañach els marcats

CASA MAÑACH

MOSAICS HIDRAULICS - PEDRA ARTIFICIAL - ALTARS - PIQUES DE BATEJAR I DEMES ARTICLES PER A ESGLESIES, EN :: PEDRA I MARBRE ARTIFICIAL ::

BUTSEMS I C.^{IA}

BARCELONA:
Carrer Pelai, 22

MADRID:
Carre Juan Duque

TUBS, PALS I FAROLES DE CIMENT CENTRIFUGAT "PALOSCA"

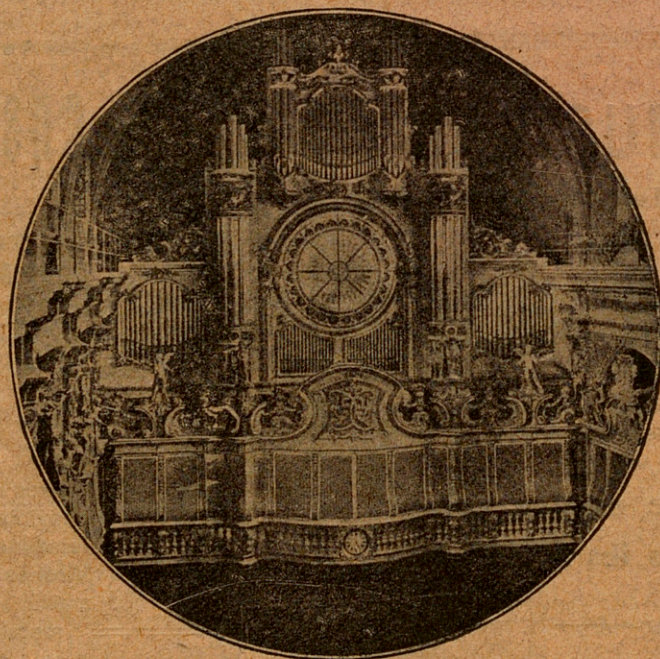
TAPAGOTERES "SPA"

FÁBRICA DE ÓRGANOS

DE

PABLO XUCLÁ

26, CALLE DE LA FORJA, 26

Órgano de la Iglesia de Belén

Entre los grandes órganos que esta Casa ha construido figuran, en Barcelona: el grandioso del Palacio de Bellas Artes; PP. Capuchinos de Ntra. Sra. de Pompeya; Nuestra Señora de la Merced; Sta. Mónica; P.P. del Oratorio de San Felipe Neri. — Santa Iglesia Catedral de Nueva Cáceres y Guagua, en Filipinas. —

S. I. Catedral de Puerto Rico; Envigado; Abejorral, Medellín, en Colombia; Sacaba, Bolivia, etc., etc.

Organos Eléctricos / Pneumáticos

/ Tubulares y Mecánicos /

Organos para Salón Automáticos

// con Rollos de 65 notas //

PIDANSE CATALOGOS ILUSTRADOS

**VILA, ALEU
&
DOMINGO**
IMPRESSORS

LLIBRES - REVISTES
TREBALLS COMERCIALS
TELÈF. 1004 H
CALABRITA, 89 - BARCELONA

Artes Decorativas **MOLLÁ**

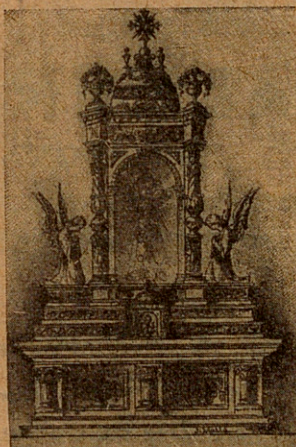
Dirección: **JUAN MOLLÁ**

Casa dedicada a la
construcción y decora-
ción de altares, ora-
torios, andas, reclina-
torios, confesionarios,
sagrarios, etcétera, etc.

Se remiten Proyec-
tos y Presupuestos

Muebles de arte antiguo y moderno

Martínez de la Rosa, 11
(junto a Buenavista) **BARCELONA**

Casa Editorial d'Art Catòlic **JOSEP VILAMALA**

Condecorat per la Santa Seu amb la creu
«PRO ECCLESIA ET PONTIFICE»

RECORDATORIS DE PRIMERA COMUNIO

Estampes en colors, reducció de les
grans làmines, per a Catecisme, a
14'50 ptes. 10 coleccions (650 estampes)

AUQUES DEL CATECISME

a 8 pessetes el cent.

ASSISTENCIES DE CARTRÓ

a 5 pessetes el miler.

DEMANEU CATALEG IL·LUSTRAT

Provença, 266 :-: **BARCELONA**

ESTUDIS D'ESCULTURA I DECORAT RELIGIOS

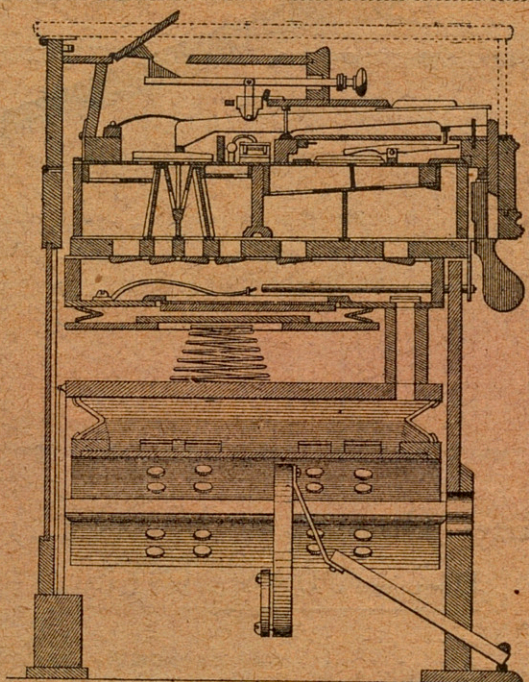
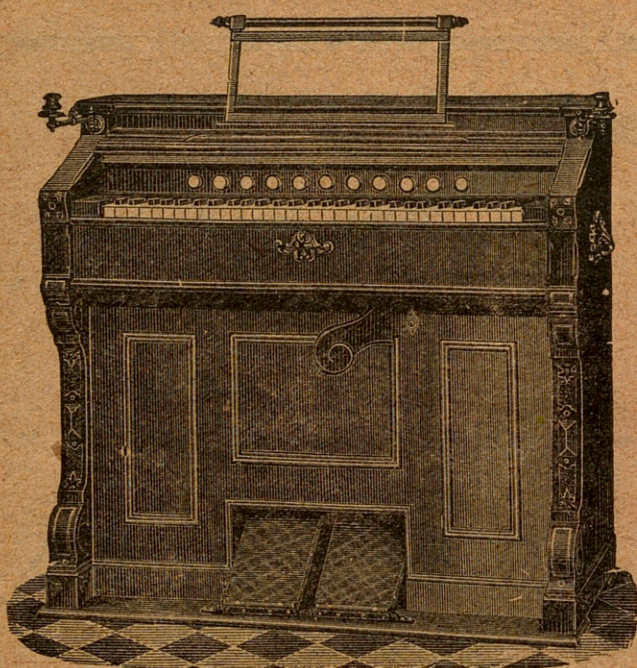
GOMARA

Rambla Catalunya, 71 :-: Telèfon 1875 G.

BARCELONA

IMATGES, ALTARS, ORATORIS, VIA - CRUCIS
i tot lo relacionat amb l'Art Clàssic Religios

Els Srs. Rectors i Directors de Còmun-
itats, trovaran a bon preu tot lo que
estigui relacionat amb l'Art Religios.
Així mateix restaurem i decoram
altars i imatges en les mateixes
Esglésies.

**FABRICA D'ORGUES
HARMONIUMS, PIANOS**

ALBERDI

Passeig de Gràcia, 126 * BARCELONA

BANC DE CATALUNYA

RAMBLA DELS ESTUDIS, 10

Telefons A. 561 i 562

-:-

Apartat de Correus 568

BARCELONA

Comptes corrents - Comptes
de valors - Cambra cuirassada
:: Compartiments de lloguer ::
Caixa d'estalvis - Borsa - Cu-
pons - Girs - Canvi de monedes
Agència de préstecs per al Banc
:: Hipotecari d'Espanya ::
Dipòsit de valors en custòdia
:: Subscripcions a emprèstits ::

AGENCIA N.º 1
Carrer de la Creu Coberta n.º 8
Telefon H. 667
AGENCIA N.º 2
Carrer de Sant Andreu, n.º 146
Telefon S. M. 671
AGENCIA N.º 3
Carrer de Salmeron, n.º 111
Telefon G. 184

SUCURSALS A GIRONA I LLEIDA

DIRECCIÓ TELEGRAFICA I TELEFONICA; CATALONIABANK

FÁBRICA DE ÓRGANOS
DE
NUESTRA SEÑORA DE MONTSERRAT
S. A.

SILVI PUGGINA
— DIRECTOR —

Orgues de totes menes per a Iglésies i
Salons - Tubular, pneumàtic elèctric i re-
versible; amb un, dos, tres o mes teclats.
Transpositors per a tots els teclats. Or-
gues per a Saló manuals i automàtics.
Fabricació pròpia dels tubos i fosa de
metall. Reparació - Manutenció : : :

Projectes i pressupostos de tots preus
que s'enviaran gratis a qui ho de-
mani i faciliti les dades necessàries

FÁBRICA A COLLBATÓ — OFICINES: —
BARCELONA, ARAGÓ, 279. 1.º

**DOMVS
ARTIS**

L. ARBÓS

TALLERS, 17 BARCELONA
TELÈFON: 1416 A.

Confecció de tota classe d'articles religiosos

ESPECIALITAT EN ELS ORNAMENTS LITURGICS

Projectes i pressupostos sobre tota mena de treballs de decoració i assumptes
D'ART RELIGIOS